



Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXXXVIII. Differentia 9. Invitus iure civili nemo accusare tenetur:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

DIFFERENTIA 9.

In iure civili nemo accusare tenetur: l. un. C. Ut nemo inuitus. Canones verò cogunt clericos ad denunciandum sacerdotum scelera, c. Quapropter 2. q. 7. c. Quisquis i. q. 1. c. Causam, qui fil. sint legit, Decianus l. 2. c. 21. n. 7.

I. Accusare est aliquem reum criminis per libellum deferre ad vindictam & pœnam, vel est maleficii alicujus apud iudicem delatio ad vindictam publicam solenniter facta, l. Cum rationibus, l. Non ignorat, l. Si quis, C. de hi, qui accus. non poss. Non omnibus permitti notum est, l. Qui accusare, ff. hoc tit. Wesenbecius ibid. An verò aliquibus imperetur, vel an teneatur quis accusare, à Theologis simul, & legis ambigitur?

II. Angel. in v. Accusatio ex c. Quapropter 2. q. 7. & l. un. C. ut nemo, absolute respondet, neminem teneri, nisi in homicidio, secund. Bartol. in l. In eum, ff. de accus. quoniam hæredes tenentur accusare, arg. l. Prator, §. 1. ff. de iniur. alias perderent hereditatem. Sed contrarium videtur tenere Glossa in l. Si quis homicidii, C. de accus. & ibi Cynus, Baldus aliiq. nonnulli: & qui in contrarium allegantur, non de accusatione, sed de denunciatione loqui videntur.

III. Melior & verior est Theologorum sententia, quòd teneatur quis accusare reum sibi notum, quando in spirituale vel corporale proximi damnum vergit illius crimen, dummodo sufficienter

probare queat, ne accusando alios sibi oblat. Ita S. Thom. 2. 2. q. 68. art. 1. cui tam certa fuit ista conclusio, ut nullà probatione confirmare voluerit, teste Silv. in v. Accusatio, nisi SS. auctoritate Levit. 5. quam arguendo in contrarium adducit. Ratio autem facillè lumitur ex obligatione communi omnibus, qui in communitate vivunt, quâ unusquisque obstringitur ad suam suorumque confortium incolumitatem servandam, quod impiorum hominum scelera dissimulando non fiet. Si tamen hoc alio modo purè, per denunciationem, aut querelam obtineri possit, accusatione propriè dictâ opus non erit; dicemusque teneri ad accusandum, vel denunciandum eos, qui alieni criminis noticiam habent. Atque hoc modo legum, & Canonum tollitur differentia. Nam Jure civili accusare nemo inuitus tenetur: & secundum Canones alio modo communi bono consulti potest, & pari modo accusandi necessitas tollitur. V.

Soto l. 5. de iust. q. 5.

art. 1. Secrum in

Clavi l. 12. c.

14. n. 1.

* *

CXXXIX. DIF.